

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi radcy prawnego T. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie II ZSG 6/22

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 14 maja 2025 r.

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 9 kwietnia 2025 r. radca prawny T. P. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt II ZSG 6/22 o wznowienie postępowania dyscyplinarnego w sprawie II DK 141/21. Skarżący wniósł o przyznanie od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 20 000 zł.

W uzasadnieniu Skarżący wskazał, że w dniu 18 lipca 2022 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania w sprawie II DK 141/21, natomiast do dnia 9 kwietnia 2025 r. nie wyznaczono terminu rozpoznania ww. wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Artykuł 3 ustawy o skardze określa zamknięty katalog postępowań, co do których możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość. W orzecnictwie nie budzi wątpliwości, że w postępowaniach innych niż wymienione w tym katalogu skarga na przewlekłość nie przysługuje (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 czerwca 2022 r., I NSP 177/22; 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 11 maja 2022 r.; I NSP 101/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 98/22; 12 września 2019 r.; I NSP 97/19; 8 maja 2020 r., I NSP 47/20).

Należy zaznaczyć, że Sąd Najwyższy wielokrotnie już wskazywał, że ze względu na nie uwzględnienie w powyższym katalogu postępowania dyscyplinarnego w sprawach odpowiedzialności zawodowej sędziów sądów powszechnych lub sądów wojskowych, skarga na przewlekłość w tego rodzaju postępowaniach jest niedopuszczalna z mocy ustawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 maja 2019 r., I NSP 4/19, z 13 grudnia 2022 r., I NSP 334/22). W powyższym katalogu nie wymieniono także postępowania dyscyplinarnego wobec radców prawnych. Skoro skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. w postępowaniu dyscyplinarnym jest niedopuszczalna z mocy ustawy, to tym bardziej nie może ona przysługiwać w sprawie o wznowienie postępowania dyscyplinarnego.

W konsekwencji powyższego uznać należało, że skarga radcy prawnego T.P. jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy o skardze oraz art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze orzekł jak w sentencji postanowienia.

[r.g.]